

Τέλος εποχής για το «Ρίο»

Ο Γιώργος Πούλος άφησε την τελευταία του πνοή στο χώρο που του πρόσφερε στιγμές χαράς και δημιουργικής απασχόλησης για 63 ολόκληρα χρόνια!

Επιμέλεια: Άννα Αρσένη

Αρχές Μαΐου 2015... Ημέρα Τρίτη και ο 92χρονος Γιώργος Πούλος, γνωστός στο Summer Hills για τα υπέροχα μίλκ σεικ του, ντυμένος με μακρυμάνικο πουκάμισο και γραβάτα, άνοιξε το μαγαζί του, το γνωστό «Ρίο» επί της οδού Σμιθ για να υποδεχτεί την καθημερινή του πελατεία...

Η δουλειά τώρα τελευταία λιγοστή... Παρόλα αυτά, υπήρχαν φορές που ο Γιώργος Πούλος κρατούσε το μαγαζί ανοιχτό μέχρι τις 10 το βράδυ. Η συγκεκριμένη Τρίτη λοιπόν παρόλο που ξημέρωσε σαν όλες τις άλλες, εξελίχθηκε τελείως διαφορετικά δίνοντας το δικό της επίλογο σε μια ιστορία 63 χρόνων..

Ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή... Γιώργος Πούλος, στρατιώτης και ήρωας. Ήρθε στο Σύδνεϋ το 1952 με το «Κερύνεια» από το Παρόρι της Βορείου Ελλάδας. Πολέμησε στο Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, έζησε τον Εμφύλιο. Ο γιος του Νικ τον αποκαλεί «ήρωα». «Έμοιαζε με το Ράμπο, έσωσε ολόκληρο χωριό κατά τη διάρκεια του Εμφυλίου όταν προσπάθησαν να το καταλάβουν οι Κομμουνιστές».

Στο Σύδνεϋ ο Γιώργος μπήκε γρήγορα στις επιχειρήσεις με το θείο του, Χρήστο και τον πατέρα του Φίλιπ που βρίσκονταν ήδη στην Αυστραλία για πάνω από μια δεκαετία και εργάζονταν στις φυτείες. Ο Γιώργος έφερε πολύ σύντομα κοντά του, από την Ελλάδα, την σύζυγό του Σταυρούλα, το γιο του Νικ και την κόρη του Αφροδίτη. Με τη σύζυγό του απέκτησαν ακόμα μια κόρη, την Μάργκαρετ, εννέα μήνες αφότου η οικογένεια ξανάσμιξε εδώ στην Αυστραλία.

Ήταν άνθρωπος παλαιών αρχών... Προστάτευε με σθένος τις κόρες του. Όταν έχασε τη σύζυγό του, Σταυρούλα το 1998, δεν άνοιγε γράμματα που έστελνε η συνυφάδα του τα Χριστούγεννα γιατί – όπως έλεγε ο ίδιος- ήταν παντρεμένη γυναίκα...

Είχε αδυναμία στις ταινίες με τον Τζον Γουέιν... Ρίο Μπράβο, I love Lucy... του άρεσε πολύ η τηλεοπτική σειρά M*A*S*H. Στο πίσω μέρος του μαγαζιού είχε ένα καναπεδάκι και εκεί περνούσε αρκετές ώρες τον τελευταίο καιρό, βλέποντας αγαπημένες ταινίες... Εκεί υπήρχε και μια ελληνική σημαία και μια φωτογραφία του όταν ήταν στρατιώτης.

Ο Γιώργος Πούλος ήταν ανεξάρτητος και αποφασιστικός. Το μαγαζί ήταν όλη του η ζωή.. Ήταν η δύναμή του, η αυτοπεποίθησή του και ο σκοπός της ζωής του. Είχε κάτι να κάνει, με κάτι να ασχο-

Αναμνηστικό στιγμιότυπο του Γιώργου Πούλου με το γιο του Νικ έξω από το μαγαζί την ημέρα, των ενενηκοστών γενεθλίων του.

